JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 16den APRIL 1836. N. 16.

KORTE LEVENSGESCHIEDENIS VAN *LOUIS BRION*,

Van de Orde der Verlossers, Opperbevelhebber der Columbiaansche Zeemagt, Kapitein Generaal des legers, enz.

(HET VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.)

Alvorens verslag te doen van de verdere krygsverrigtingen der Independenten, dienen wy eene korte schets te geven van de verdedigings middelen of het defensie wezen op de vaste kust.

Eene tak der Andos die op een kleinen afstand van de zee, byna evenwydig met de noordkust voortloopt en 170 mylen uitgestrektheid heeft, is een natuurlyk bolwerk tegen een invallenden vyand. Als kunstmatige verdedigings middelen dienen de reeks vestingen en batteryen, die zich op deze kust bevinden. Carthagena, San Carlos van Maracaibo, Puerto Cabello en Cumana, zyn vestingen van den eersten rang en zyn met talryke en zware stukken geschut voorzien; hierna volgen de vestingwerken van Barcelona en La Guayra, en eindelyk de batteryen van St. Martha, Rio de la Hacha, Vela de Coro en vele anderen.

Ten oosten van Cumana, waar de Andos keten eindigt, vindt men de Delta der Orenoco, die door een netwerk van rivieren doorkruist is. Men rekent dat by de zwelling van deze rivier, het water tot 90 voeten ryst, zoo dat de kruinen der moeraspalmen zich alleen boven hetzelve verheffen.

Daar de politieke zekerheid van Terra Firma ten naauwste verbonden is met de verdediging der monden van de Orenoco, zoo was de aandacht der spaansche regering vooral naar dit punt gekeerd.

Zy had op den ongehoorden afstand van 25 mylen van de zee de vesting Angostura aangelegd en niet gedoogd dat men in deze groote tusschenruimte eene andere stad zoude aanleggen, ten einde den vyand, indien hy het waagde de moeijelyk te bevarene Orenoco optezeilen, nergens een rustpunt te gunnen, van waar hy zyne operatien tegen Angostura kon aanvangen.

Eene zeemagt, waaronder een aantal flecheras of kanonneerboten, diende verder ter beschutting der Orenoco en hare neven rivieren.

Men verbeelde zich nu verder de krygskundige Morillo, aan wien deze verdedigings middelen waren toevertrouwd; de veteranen die hy uit Spanje medebragt en het groot getal koningsgezinden, en men zal ontwaren dat de Independenten eene zware taak hadden op zich genomen.

Daar de volgende verrigtingen der zeemagt onder BRION in verband staan met die ter land, vooral met die van den Generaal MANUEL PIAR, zoo vinden wy ons verpligt om hier insgelyks eene korte levensbeschryving van dezen veldheer te geven.

MANUEL PIAR, een inboorling van Curaçao, volgde in zyne jeugd zyne moeder naar Caracas, alwaar zy zich nederzettede. Zyne intellektuele vermogens waren gunstig en hy ontving te Caracas, de gebrekkige opvoedings inrigtingen van dien tyd in aanmerking nemende, een tamelyk goed onderwys.

De Caracas Courant van den 28 Jan. 1818, alhoewel hem vyandig, betuigt echter van hem, dat hy genie en eene levendige verbeelding bezat en lessen in wysheid en deugd van zyne leermeesters, die aldaar opgenoemd worden, heeft ontvangen.

By het rypen van zyn oordeel vergeleek hy den bloei en de welvaart van zyn geboorte eiland, alhoewel door de natuur zoo stiefmoederlyk behandeld, met den kwynenden toestand van nyverheid en handel in het land zyner inwoning, alhoewel de natuur aldaar de horen des overvloeds had uitgestort; deze vergelyking deed hem het onderscheid zien tusschen vryheid en onderdrukking, tusschen een liberaal bestuur en eene willekeurige heerschappy, en boezemde hem spoedig revolutionaire gedachten in. Hy nam dan ook aandeel in de zamenzwering die in 1796 te Caracas gesmeed werd, met oogmerk om Venezuela onafhankelyk van Spanje te maken, doch deze [illegible] vlugten en keerde naar zyn geboorte grond terug, waar hy zich op den handel en zeevaart toelegde.

Uit het volgende uittreksel eens briefs van den Gouverneur Lauffer aan den Kapitein Generaal van Caracas, schynt het dat Piar eenige staatsgevangen, die in deze zamenzwering deel gehad hadden, doch uit de gevangenis te Caracas ontsnapt en te Curaçao hunnen toevlugt genomen hadden, by zich in huis had verborgen.

Deze brief luidde aldus:—"Ik heb uwe excellentie's missive in dato den 13 Aug. 1797 ontvangen, en aanstonds het daarin aangewezen huis van den burger Piar aan de Overzyde, op het onverwachts door een kommando der Schuttery doen bezetten, doch geene personen, welke door U. E. gereclameerd worden, daarin gevonden."

Toen in February 1804 de Engelschen onder BLIGH post gevat hadden aan den rooden weg, zonden zy detachementen uit, die het Schottegat omtrekkende, het vee wegvoerden en een paar woonhuizen in brand staken. Ook zochten deze stroop-partyen door het vernielen der waterleidingen en waterschuiten of kanos, den toevoer van versch water naar de stad te verhinderen. Toen eens eenige Engelschen aan dit werk der vernieling bezig waren, werden zy door M. PIAR, die een detachement der Curaçaosche Schuttery kommandeerde, overvallen. Een officier en drie manschappen werden gevangen genomen, en de rest ontkwam het door de vlugt.

Op Haiti varende, raakte hy met de regering aldaar bekend en verkreeg gedurende eenigen tyd het bevel over eene gewapende golet; doch daar de vryheid van Venezuela hem boven alles ter harte ging, zoo verliet hy den dienst van Haiti en begaf zich in 1811 weder naar de spaansche kust, na dat hy vernomen had dat er eene revolutie was uitgebroken. Hy verkreeg te Puerto Cabello het bevel over eene kanonneerboot, welke met anderen naar de Orenoco bestemd was om de troepen die tegen Guayana moesten ageren, te ondersteunen; doch toen deze troepen op het punt waren om te slagen, werden de Independenten door Monteverde uit de andere provintien van Venezuela verdreven.

Zoo als bekend is vlugttede Bolivar naar Curaçao en ging van daar naar Nieuw Grenada, van waar hy met eene versche magt naar zyn geboorteland aanrukkende, hetzelve voor een gedeelte verlostte. De Independenten werden spoedig op nieuw uit Venezuela en daarna uit geheel Columbia verdreven. Piar woonde dezen veldtogt by en klom in dienst der Independenten op tot den rang van Generaal.

Hy was te Aux Cayes, toen de expeditie door Bolivar werd uitgerust, en bezigde zynen invloed op de Haitianen tot het werven van rekruten.

De eerste krygsverrigting der Independenten tegen de vaste kust, was de aanval op Carupano, dat eene kleine bezetting had en door eene battery aan de zeezyde werd gedekt.

Piar, door deze battery van achteren aantetasten, verjoeg den vyand uit dezelve, waardoor men meester van het dorp en de haven werd en waar de bregantyn *Indio Bello*, van 22 stukken geschut, en eene gewapende golet genomen werden. Zulks had plaats den 26 Mei 1816.

Na dit voordeel vermeende Bolivar den vyand regtstreeks in het middelpunt zyner strydkrachten te moeten aanvallen. Hy landde in Augustus met 700 man te Ocumare, waar hy Puerto Cabello in de regterflank, La Guayra in de linkerflank en de Andos keten in het front had. De Independenten werden verslagen, doch Bolivar ontsnapte en landde te Bonaire. Het overschot van de Independenten over bergen en door bosschen heentrekkende, slaagde om Barcelona te bereiken, dat kort te voren door Piar was ingenomen.

Bolivar zeilde van Bonaire naar Aux Cayes, om aldaar door het opkoopen van krygsbehoeften en het werven van troepen zyne geledene schade te herstellen.—Hierin werd hy weder door BRION, zoo wel door kontanten als door krediet, bygestaan.

Na de nederlaag te Ocumare verkreeg de zaak der Independenten een treurig uitzigt. Er waren reeds verscheidene maanden verloopen, zonder dat zy een belangryke post, behalve Barcelona, in bezit hadden. Zy kregen geen byval onder de ingezetenen van Venezuela: hunne hulpmiddelen, om de zee en landmagt te onderhouden, raakten ten einde. Het was zelfs te vreezen, dat Morillo weldra Margarita met overmagt zou aantasten en een einde aan de gansche onderneming maken. Mac Gregor, de Coudray Holstein, die wy eens als de zich noemende President der repu-

(*Vervolg op de derde bladzyde.*)

BEKENDMAKING.

HET Gouvernement dezer kolonie gelezen hebbende eene by den Nederlandschen Consul te La Guaira, van het Ministerie van Buitenlandsche zaken der Republiek van Venezuela ontvangene nota, houdende mededeeling, dat het Gouvernement dier Republiek in derzelver havens geen vreemd vaartuig zal toelaten, hetwelk eenig der tot de factie behoord hebbende persoon of personen of die van de onderscheidene gedeelten der republiek zyn ontvlugt of naar vreemde landen gebannen geworden, derwaarts overvoert, het zy als passagier of wel tot de ekwipagie van het vaartuig zelve behoorende, ten zy dezelve daartoe een paspoort van het Departement van Binnenlandsche zaken der gemelde republiek zal of zullen hebben verkregen.

Zoo is het dat het vorenstaande by deze ter kennisse wordt gebragt van alle scheepsreders, schippers of wie zulks anders zoude mogen aangaan, ten einde zich te kunnen hoeden voor de pœnaliteiten die het Gouvernement van Venezuela daarop heeft gesteld of nog verder stellen moge; zullende de van dat Gouvernement verder nog ontvangene lysten der binnen het territoir der voormelde Republiek niet admissibele personen, op het bureau van den Heer Procureur des Konings alhier worden gedeponeerd en daarvan door de belanghebbenden, by de uitrusting hunner vaartuigen, visie kunnen genomen worden.

De Gezaghebber ad-interim van
Curaçao en onderhoorige eilanden,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 April [illegible].

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze *bekend gemaakt*, dat de zetting van het brood voor de volgende week, [illegible] bepaald: het brood van vyftien Cents moet 14½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

POST-DIRECTIE TE CURAÇAO.

DAAR Zyner Majesteits oorlogs brik ZWALUW, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter zee A. J. TAM, op den 25 dezer de terug reis naar de Nederlanden zal aannemen, zoo wordt by deze bekend gemaakt dat er ter Koloniale Secretary een brieven zak, ter verzending met dat oorlogs vaartuig, zal worden opgemaakt, die den 24 te voren des namiddags te 3 ure precies zal gesloten worden.

Curaçao den 15 April 1836.
De Commis, belast met de
opgemelde directie,
C. GORSIRA.

POST-DIRECTIE TE CURAÇAO.

ZYNER Majesteits Korvet PALLAS, gekommandeerd door den Kapitein ter zee D. BUYS, op den 25 dezer van hier over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin naar de kolonie Suriname zullende terugkeeren, zoo wordt by deze bekend gemaakt dat er ter Koloniale Secretary brieven zakken ter verzending met dat oorlogs vaartuig naar de opgemelde plaatsen zullen worden opgemaakt, die den 24 te voren des namiddags te 3 ure precies zullen gesloten worden.

Curaçao den 15 April 1836.
De Commis, belast met de
opgemelde directie,
C. GORSIRA.

GARNIZOEN TE CURAÇAO.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao, zullen aan den minst inschryvende aanbesteden, de leverantie van 600 Nederlandsche Ellen Vlaamsch Linnen, geschikt voor broeken en ter breedte van 1,020 Ned. El.; alsmede 1300 gelyke Ellen, op 0,680 breedte, Wit Linnen of Creas, voor Hembden; alle ten dienste van het Garnizoen op dit eiland.

De gegadigdens adresseren zich by beslotene biljetten op Dingsdag den 19 dezer, ten Kantore van den Kapitein fungerende Kommandant der Troepen, des morgens te 10 ure, binnen het Fort Amsterdam, met overlegging van de monsters en vermelding der pryzen, onder korting nogtans van 2 percent ten voordeele van het fonds van buitengewone ontvangsten en uitgaven; terwyl de betaling niet dan na de expiratie van het loopende kwartaal zal plaats hebben; zullende het antwoord daarop by den Kapitein Kwartiermeester te bekomen zyn.

Op last van de Administrateurs
voornoemd,
De Kapitein Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS.
Curaçao den 15 April 1836.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende namens het Collegie der Wees- Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer, in kwaliteit als speciale gemagtigde van den Heer HENRY PRICE, zal op Donderdag den 21 dezer, (op zeer voordeelige voorwaarden) by publieke opveiling doen verkoopen:

Eene PLANTAGIE genaamd BON-PAIS, of alias de COUAZ, met deszelfs woonhuis, magazyn en verdere gebouwen, staande en gelegen in de Midden Divisie, 2de District; [illegible]

De Weesmeester,
G. VOS Jz.
Den 7 April 1836.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende, om byzondere redenen hem daartoe moverende, waarschuwt alle en een iegelyk alhier te lande wonende, geen krediet hoe ook genaamd, aan wie het ook zyn moge, op zyn naam te geven, dewyl hy geene der alzoo gemaakte schulden, anders dan door hem zelven aangegaan, zal betalen, noch eenige verkoopingen of kontrakten niet door hemzelven aangegaan, zal gestand doen.

Is. LOPEZ FONSECA.
Curaçao den 15 April 1836.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekenden maken hierby aan het publiek bekend dat zy in kompagnieschap getreden zyn en van den 1sten April handel zullen dryven onder de firma van E. & M. CURIEL.

ELIAS CURIEL.
MOSE CURIEL.
Curaçao den 30 Maart 1836.

NOTICE.

THE undersigned having entered into copartnership, inform the public that they will commence business on the 1st April under the firm of E. & M. CURIEL.

ELIAS CURIEL.
MOSE CURIEL.
Curaçao, March 30, 1836.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende verzoekt de genen, die eenige vorderingen ten zynen laste hebber, om hunne rekeningen ter voldoening in te zenden; en de genen, die aan hem schuldig zyn, worden verzocht om zonder tyd verwyl betalingen te komen doen, ter voorkoming van geregtelyke invordering.

ELIAS CURIEL.
Curaçao den 30 Maart 1836.

NOTICE.

THE undersigned request all those who have any demand against him, to present their accounts for liquidation, and those indebted to him, to come forward with payment, in order to prevent recourse to law.

ELIAS CURIEL.
Curaçao, March 30, 1836.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

9. golet Serpent, Marconje,	St. Martha
11. —— Juanita, Ramires,	Coro
12. bark Anna Ysabel, Aldama,	Aruba
boot Tres Amigos, Cumare,	Coro
13. golet Casualidad, Gonsales,	dito
—— Eagle, Briché,	St. Thomas
15. faluche Maria Gregoria, Ocando,	Coro
boot Carey, Ortis,	Rocas

UITGEKLAARD—APRIL.

9. golet Aurora, Jones,
—— Gysbertha, De Brot,
11. bark Emeline, Winkfield,
golet Anna Celestina, Marconje,
—— Aruba Pakket, Jacobs,
bark Dolores, Fernandez,
13. boot Tres Amigos, Cumare,
golet Abeona, Huybregts,
—— Grand Canal, De Brot,
—— Comeet, Jansen,
[illegible], De Castro,
14. golet Geertruida, Levy,
—— Eenagezindheid, Van Grieken,
[illegible] bark Anna Ysabel, Aldama,
golet Casualidad, Gonsales,
boot Carey, Ortis,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

APRIL 1836.

V. M. Vrydag den 1 te 5 u. 31 m. 'savonds.
L. K. Vrydag den 8 te 11 u. 25 m. 'smorgens.
N. M. Vrydag den 15 te 6 u. 27 m. 'savonds.
E. K. Zaturdag den 23 te 10 u. 9 m. 'savonds.

Z. M. Brik ECHO, gekommandeerd door den Luitenant der 1ste Klasse BOURICIUS, kwam verleden Woensdag den 13 dezer, van La Guayra, laatst van Puerto Cabello, alhier aan.

By deze gelegenheid hebben wy vernomen dat het door den dapperen en edelmoedigen Generaal Paez, aan het kongres ingediend verzoekschrift, van de hand gewezen is, en wel op deze wyze: Het kongres bezeffende dat de verdiensten van dezen Verlosser van het vaderland hem aanspraak gegeven hebben op deszelfs erkentelykheid en dat de vertegenwoordigers van hetzelve gehouden zyn, die erkentelykheid met bewyzen aan den dag te leggen, zoo konden zy niet met schik zyn verzoek regtstreek afslaan, maar bedienden zich van een huismiddeltje, een tegen verzoek namelyk: dat Generaal Paez zyn verzoek mogt intrekken en als niet gedaan beschouwen. Het antwoord hierop was ontkennend, doch het gevolg bedreigend: de President van den Senaat heeft gedreigd zynen post neerteleggen, wanneer de Generaal Paez by zyn verzoek blyft volharden.

Het uiteinde dezer zaak is ons niet bekend; doch wy hopen zoo voor de zaak der menschheid als voor het belang der Republiek van Venezuela zelve, dat de menschlievendheid de boven hand zal hebben.— De geschiedenis heeft genoegzaam geleerd, hoe gevaarlyk het is in den burger oorlog, menschen bloed te vergieten. Wy veronderstellen onze lezers genoegzaam met de geschiedenis bekend, dan dat wy noodig hebben, hiervan eenige voorbeelden aantehalen.

Generaal Paez herinnert in zyn verzoekschrift, de bloedige gevolgen, welke het ter doodbrengen van een enkel persoon gehad heeft in den oorlog voor de onafhankelykheid; dus eene grondige reden om by zyn verzoek te blyven volharden, de menschelykheid pleit er voor; en hy eindigt zyn verzoek met eene zinsnede, welke by de uitvoerende magt als een bevel kan worden beschouwd. "Schenk my die gunst," zegt hy, "ik zal haar beschouwen als de grootste onderscheiding, welke een sterveling kan ontvangen en als het zekerste bewys, dat myne diensten my aanspraak op uwe achting gegeven hebben."

Nu hy vraagt geene eereteekens, geene belooningen voor de zeer gewigtige diensten, welke hy aan het vaderland in de jongste omwenteling bewezen heeft, hy vraagt slechts het behoud van het leven van eenige burgers, waaronder hy zelf duchtige vyanden telt.

En wie mag ontkennen dat hy zeer gewigtige diensten aan het land verleend heeft. Had hy slechts een woord geuit, dan ware thans de zaak geheel anders: het was in zyne hand om, of het constitutionele of het hervormde gouvernement te doen zegepralen; men moet dus niet zoo bloedgierig zyn. Wy willen echter nog het beste hopen, en ons oordeel hierover opschorten.

Verzoekschrift van Generaal Paez *aan het Kongres der Republiek van Venezuela.*

Achtbare Senateurs en Vertegenwoordigers!

Het zy my veroorloofd, by het afleggen van het zwaard hetwelk het gouvernement in myne handen gesteld heeft, om de verguisde nationale eer te wreken en de heerschappy der constitutie en der wetten te herstellen, U geluk te wenschen met de ophouding der algemeene rampen en met den vrede, welken Venezuela reeds mag genieten; en het zal niet overtollig zyn myne betuigingen van onderwerping aan het geheiligde wetboek, hetwelk ik gezworen heb te handhaven en te verdedigen, hierby te herhalen.

Eene zoo volkomene overwinning, eene zoo gelukkige gebeurtenis is ongetwyfeld eene zeer gunstige gelegenheid om U geluk te wenschen en om by myne gelukwensching een verzoek te voegen ten gunste der ongelukkigen, welke, by het dekreet van den 21 dezer, teregt gesteld moeten worden. Het vertrouwen, waarmede ik bezield ben, dat menschlievendheid en barmhartigheid haren zetel in het heiligdom der wetten hebben, doet my de hoop koesteren, dat myn smeken, niet ongehoord zal blyven..

Uit de mededeeling, welke ik op den 3 dezer aan de uitvoerende magt gedaan heb, zult Gy achtbare wetgevers! ontwaren, dat ik eene vrygeving van leven verlangt aan al de in de omwenteling van den 8 July begrepene personen, en dat ik daarby de redenen opgegeven heb, waarop ik myn verzoek grond. Zoo op deze redenen als op de goedertierendheid, waarmede het kongres deszelfs daden gekenmerkt heeft, heb ik vertrouwd, dat het dekreet van amnestie, op den 1 dezer ten gunste der belegerden, uitgevaardigd, al de anderen zouden in begrepen hebben; maar bemerkende in dat van den 21 derzelfde maand, dat het kongres heeft goedgevonden, eenigen van het genieten dier gunst uittesluiten, zoo verzoek ik, om, van myne afgezonderde rustplaats, waar ik my bezig houd alleenig met dankzeggingen aan het Opperwezen, die ons met de zegeningen des vredes begunstigd heeft, te wyden, veroorloofd te worden, gebruik te maken der milddadige bepaling by artikel 193 der constitutie, verzoekende voor de genen die in Puerto Cabello zich onderworpen hebben, eene gunst, welke overeenstemt met de nationale belangens en met de menschlievendheid der Venezolanen.

Er bestond twyfel in de toepassing van het opgemelde dekreet en ik wenschte dat die twyfel ten gunste der menschheid beslist wierd: trouwens smart en ongeluk verdienen steeds medelyden. Men zegge niet Achtbare Wetgevers! dat ik de straffeloosheid wensche. De straf, welke by het dekreet van den 1 Maart aan eenigen opgelegd wordt, kan naar myn oordeel aan allen toegepast worden. Van de volkomenheid der matige straffen mag ik hopen dat de verloopene tooneelen niet herhaald zullen worden. Ik waag dit voorstel te opperen op grond dat de regeling des oorlogs voor de onafhankelykheid de stroomen bloeds gestuit heeft, welke begonnen zyn met een individu en gevolgd door duizenden aan woede en weerwraak opgeofferd. De gevoelens van menschlievendheid, welke de twee opperbevelhebbers in dien worstelstryd bezield hebben, stuitteden het bloed vergieten, deden het algemeen gejammer ophouden, begunstigden ons met het heil der onafhankelykheid, en loktten in Venezuela burgers aan, welke voorheen getrouwe dienaren van den troon van Spanje waren, thans een gedeelte des cieraads van Venezuela uitmaken en deszelfs instellingen met geestdrift verdedigen.

Gelyke uitwerkingen had de goedertierendheid van het kongres van 1831 door het dekreet *del Valle de la pascua* goed te keuren. De genen die toen van hunnen pligt weken, zy die tegen hun gouvernement wederspannig werden, zyn heden, met uitzondering van weinigen, deszelfs vasten steun, hebben gewigtige diensten verleend, en zelfs hun eigen leven aan het vaderland toegewyd.

Achtbare Wetgevers! Hierin heb ik myne staatkundige denkwyze beleden; ik smeek U overtuigd te zyn, dat het alleen de liefde voor het vaderland is, die steeds myne schreden bestierd heeft, en dat door myn verzoek en myn smeken, heden aan de heilige bedienaars der wetten voorteleggen, ik my meer dan ooit met het heilige vuur der vryheid ontvlamd gevoel; voor haar en om haar te bewaren van die bloedige vlekken, welke droevige herinneringen aan het nageslacht overlaten en de bladen onzer geschiedenissen, welke anders schoon zouden zyn, bezoedelen, bid ik dringend dat al de genen, die het ongeluk hadden zich van den weg der wetten te verwyderen, van de hoofdstraf verschoond mogen blyven. Schenk my de gunst waarom ik U smeek; ik zal haar beschouwen, als de grootste onderscheiding, welke een sterveling kan ontvangen en als het zekerste bewys, dat myne diensten my aanspraak op uwe achting gegeven hebben.

Maracay den 28 Maart 1836.—7 en 26.

(get.) J. A. PAEZ.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

blick van Bouiqua, hier te Curaçao gezien hebben, benevens andere vreemdelingen, verlieten hunnen dienst.

Het was op dit netelige tydstip dat onze landgenoot en medeburger Piar een nieuw plan van veldtogt ontwierp, en dit ontwerp met zoo veel beleid en moed ten uitvoer bragt, dat deze zyne krygsverrigting waardig is geplaatst te worden naast die der grootste veldoversten der latere eeuwen, als Maurits van Oranje, Gustaaf Adolf, Fredrik de Groote, Napoleon, enz.

Deze krygs operatie baande den Independenten den weg tot de verlossing van hun vaderland, en de verlossing van hun vaderland stelde hen in staat om ook hunne naburen de behulpzame hand te bieden en de bevryding van de gansche vaste kust van Spaansch Amerika te voltooijen. Of om eens in eene figuurlyke zin te spreken; tot nu toe had men den stier regtstreeks by de horens trachten te vatten, en stoot op stoot gekregen, doch Piar wist hem van achteren op den rug te springen, en by de horens pakkende, hem meester te worden.

Piar, die in 1812 een kannonneerboot op de Orenoco had gekommandeerd, had alstoen de gelegenheid gehad om de militaire gewigtigheid van Angostura te leeren kennen. Toen hy inzag dat elke aanval op de noordkust, wegens hare natuurlyke en kunstmatige protektie moest falen, nam hy voor de hoofdstad van Guayana te nemen, ten einde dezelve tot basis der verdere krygsverrigtingen te maken.

Doch dit was een moeijelyk werk. De provintie Guayana was Spaansch gezind. Slechts gedurende weinigen tyd had dezelve de junta van Caracas in 1810 erkend zoo lang deze junta in naam van Ferdinand VII. handelde, maar zy scheidde zich terstond van die junta af toen de zaak der onafhankelykheid op het tapyt kwam. *Ten anderen was Angostura moeijelyk* te genaken. Aan de Delta der Orenoco? daar kan geen leger landen. De rivier opvaren? daar lag eene flottielje; en welk voordeel de snel voortgeroeid wordende flecheras, in een stil vaarwater boven goletten hebben, dat heeft Brion ondervonden, toen hy te Guiria, een fort naby deze delta gelegen, de spaansche flottielje aantastte. Met een legerkorps op de kust van Cumana te landen en 'svyands vestingen in zynen rug latende, eene vesting te willen belegeren, hierdoor zou men zich aan een onvermydelyk bederf blootstellen.

Doch in het brein van Piar kwam op om Barcelona aantevallen; eene stad van 16,-000 zielen, welke meestal bestaan van uitvoer van slagtvee en gezouten en gedroogd vleesch uit de Llanos. Deze stad in zyn bezit zynde, werd zy de basis zyner verdere operatien; want voorttrekkende, werd hy nu door eene vesting van den tweeden rang met eene haven gerugsteund.

Na het vertrek van Bolivar had Piar het opperbevel over de Independenten. Barcelona verlaten hebbende, trok hy zuidoostwaarts op en over het Andos gebergte heen trekkende, daalde hy af in de llano van Cumana, eene groote onbewoonde vlakte, die zich tot de Orenoco uitstrekt. In het bergachtige land dat aan deze vlakte grenst, vindt men verscheidene zendingsposten of missies van capucynen, welke met hunne onderhoorigen, by de nadering van Piar, de vlugt namen.

Thans deed zich eene nieuwe zwarigheid op. Het spaansche legerkorps, dat Guayana dekte, en in de vlakte moest ageren, bestond hoofdzakelyk uit de geoefende kavalleristen der Llanos; Piar kon derhalve zich zonder kavallerie niet in deze vlakte wagen. Er verliep dus eenen geruimen tyd

eer het hem gelukt was eene menigte wilde paarden uit de steppen optevangen.

Te St. Felix, eene der missien, gekomen zynde, stiet hy op dit spaansche legerkorps. Het was 1500 man sterk en werd bevolen door La Torre, die thans Gouverneur van Porto Rico is. Het korps van La Torre bestond meestal uit menschen van het gemengde ras, grootendeels van indiaansche afkomst. Het korps van Piar was veel minder in getal en bestond meestal uit Negers van Haiti.

Wy hebben te Curaçao veel gelegenheid gehad om spaansch amerikaansche troepen te zien, bvb. toen Morales met zyne legerkorps hier was; en als wy eens eene vergelyking maken tusschen de spierkracht van dit ras en die der negers, dan zullen wy ontwaren dat het voordeel aan de laatste is.

Piar, die langen tyd met de negers van Hayti had omgegaan, hun patois sprak en bekend was met de woorden die hy moest gebruiken om hen optewinden, wist zich deze meerderheid van physieke krachten ten nutte te maken.

Na hun krachtig te hebben aangesproken, wierp hy zich aan het hoofd zyner bende met onstuimigheid op den vyand, die uit een geslagen en op de vlugt werd gedreven. Dit had op den 11 April 1817 plaats.

Volgens het leger berigt der Independenten verloren de Spanjaarden in dit gevecht 580 man. De Gouverneur van Guayana, 17 officieren en 21 kapucyner monnikken werden gevangen genomen. Het verlies der Independenten was omstreeks honderd man.

Het overschot des vyands werd door Piar met zyne onvermoeide negers door de steppen gejaagd, tot aan gene zyde der Orenoco, waar de vyand eene schuilplaats vond binnen de muren van Angostura, doch daar men den vyand niet zoo schielyk voor de muren dezer stad verwacht had, had men ook geene voorzorg genomen dezelve te provianderen; en zy was niet op eene insluiting voorbereid, die er spoedig opvolgde.

Zonder medewerking van de zeemagt was het echter moeijelyk deze stad uittehongeren, daar de vyand eene flottielje op de rivier had.

Brion zeilde derhalve dezen stroom op, en na verscheidene gevechten, gelukte het hem de vyandelyke zeemagt, die behalve de flecheras, uit twintig zeilen bestond, waaronder twee korvetten, te vernielen, te nemen of te verstrooijen; waarna hy het legerkorps van Piar de noodzakelyke krygsbehoeften aanvoerde en de stad ook aan de rivier zyde insloot.

Angostura evenwel hoopte op ontzet van het spaansche eskader, dat in de nabyheid was, en behalve de geringere vaartuigen, uit een fregat, een korvet en vier bergantyns bestond; doch dit eskader werd uit vrees voor Brion terug gehouden.

Eindelyk gaf Angostura zich op den 18 July, na eene lange en verdrietelyke belegering, over, gedurende welken tyd alles wat eetbaar was als paarden, muilezels, honden en katten verteerd was en zelfs vele menschen den hongerdood gestorven waren. De ingezetenen, die spaansch gezind waren, verlieten byna allen deze stad by hare overgave.

Laat ons eens de topografische kaart van Zuid Amerika voor ons nemen om een denkbeeld te krygen van de belangrykheid dezer stad.

Het komdal der Orenoco wordt gevormd door twee takken der Andos, die zich van het hoofdgebergte dat zich noord en zuid uitstrekt, afscheiden en oostwaarts tot de Atlantische Oceaan voortloopen. Van de helling dezer twee zytakken stroomen eene menigte kleine rivieren naar het diepste van dit komdal en brengen hare schatting aan den breeden Orenoco, die in het midden van dit komdal stroomt. Ten noorden dezes stroom liggen de Llanos, vlakten of steppen, die aan eene periodieke overstrooming zyn blootgesteld en zich in eene lengte van 100 á 120 mylen uitstrekken.— Deze grasvlakte wordt door de Spanjaarden genoemd *La mar de yerbas*, de gras zee. Talryke kudden runderen, paarden en muilezels vinden hier rykelyk hun voedsel.— Van dezen stroom met alle hare takken of wel van dit gansche komdal, is Angostura de sleutel.

Deze stad op eene bergvlakte gebouwd, om haar voor de overstrooming te vrywaren; is regelmatig; de meeste huizen zyn van steen. Men schattede in 1817 het getal der huizen op 1000 en dat der inwoners op 8 á 10,000. Deze stad is de stapelplaats der koopgoederen die langs de Orenoco en hare takken gevoerd worden. De zeeplaatsen op de noordkust van Venezuela liggen veelal ongunstig voor den handel, wyl de opgenoemde bergketen haar van het binnenland scheidt, doch de handel verkeer met de binnenlanden door middel der Orenoco, is zeer gemakkelyk. Men ziet somtyds lanchas langs deze rivier varen met eene lading van 10,000 pesos aan waarde, welke kakao, indigo, katoen en suiker van Varinas, enz. naar Angostura voeren, om deze produkten aldaar voor fabrikaten te verruilen.

Meester zynde van den loop des hoofdstroom en hare twee voornaamste takken, de Apure en de Meta, zoo konden de independenten hunne troepen, krygsbehoeften en levensvoorraad langs dezelve vervoerende, ongehinderd voortrukken; noordwaarts in de Llanos van Venezuela, westwaarts in die van Nieuw Grenada tot aan den voet der bergen van Bogota.

De gevolgen dezer overwinning beantwoordden volkomen aan de verwachting die men van dezelve had gevoed. De inwoners dezer vlakten, Llaneros genaamd, werden spoedig voor de zaak der onafhankelykheid gewonnen; hierdoor verkregen de Independenten eene kavallerie, die van de vroege jeugd af geoefend is in het paard ryden, zoo dat men hen te paard in massa kunstverrigtingen ziet doen, die men op kermissen alleen van individuen ziet.— Aan deze kavallerie hebben de Independenten de overwinning in menig gevecht te danken en door dezelve werd ook de veldslag van Carabobo beslist.

De menigte muilezels in deze steppen kwamen hen ook te stade in het vervoer van oorlogsbehoeften, terwyl de talryke veekudden, die eertyds dienden om de steden naby de kust gelegen, van vleesch te voorzien, nu gebruikt werden om het leger der Independenten te provianderen.

De legerhoofden Paez en Santander, die sedert 1814 tot in de ongenaakbare bosschen aan gene zyde der Meta zich hadden opgehouden, hadden nu gelegenheid zich met hunne wapenbroeders in gemeenschap te stellen. Het rykste, bevolkrykste en meest bebouwde landschap, dat aan deze llanos grenst, lag nu open voor den inval der Independenten, daar de met de kust evenwydig loopende bergketen en de linie van forteressen en batteryen op de kust, dit landschap alleen maar beschut tegen een aanval aan de zeezyde.

De militaire gewigtigheid dezer aanwinst werd ook spoedig opgemerkt by de speculanten in Europa, die het nu waagden eene geldverschieting te doen, waarvoor de agenten der Independenten troepen konden aanwerven en krygsbehoeften aankoopen.

Het zy ons hier gegund om van het geschiedverhaal afwykende, eene vreemdsoortige gedachte, die ons by deze gelegenheid invalt, te uiten.

Vele godgeleerden zyn van gevoelen dat de oude joodsche profeten het vermogen bezaten om verre buiten hun tydperk, in de volgende eeuwen doortedringen en de ver afgelegene toekomst te voorspellen.— Wy willen dit hun gevoelen niet betwisten, maar zullen hun hier bybrengen de vervulling van twee gebeurtenissen uit onze tyden, die eeuwen te voren voorspeld waren.

De eerste dezer profetiën is die van een spaansch schryver Gerolime Belzoni, in een werk over St. Domingo, dat in 1515 in het licht verschenen is, en waarin hy zegt, dat, terwyl de indianen uit dat eiland verdwynen en de blanken wegens de luchtgesteldheid aldaar aan een ontydigen dood zyn blootgesteld, de afrikaansche negers er zoo wel aarden, dat zy, behalven in hoogen ouderdom, nooit sterven, of zy moeten gehangen worden; en dat hy vooruit ziet dat zy de Europeërs eens zullen verdryven en zich zelven in het bezit van dat eiland stellen: Deze profetie is in de republiek van Haiti vervuld.

De andere voorspelling is van den beroemden zeereiziger Ralegh, die zoo zeer de militaire gewigtigheid van de mondingen van de Orenoco inzag, dat hy in een werk, dat in 1596 te Londen, in het licht verscheen en getiteld is, *The discovery of the Empire of Guayana*, voorspelt dat een kloek veroveraar door middel dezer rivier alle spaansche provintien in Terra Firma tot aan de stad Quito in Peru aan Spanje zal ontrukken.

En heeft Piar deze profetie niet vervuld? Door zich meester te maken van den mond der Orenoco, baande hy den weg tot de verovering aller spaansche kolonien, van Cumana tot aan Opper Peru.

Alle auteurs over de geschiedenis der Zuid Amerikaansche revolutie, die wy gelezen hebben, plaatsen het gevecht van St. Felix in den rang van die menigvuldige kleine onbesliste gevechten, die in dien tyd geleverd zyn geworden. Hadde Bolivar dit gevecht gewonnen, dan hadde men hetzelve niet in de schaduwe gezet, maar men wilde geen Curaçaonaar den roem geven den grondslag gelegd te hebben van de onafhankelykheid van Columbia. Maar wil men de waarheid hulde doen, dan zal men bekennen dat zonder dit gevecht de Independenten zich niet op de vaste kust zoude staande gehouden hebben.

Wanneer de onbevooroordeelde geschiedenis kenner den tempel der vryheid van Columbia beschouwt, dan zal hy moeten zeggen: St. Felix legde van dit groote gebouw den grondslag, Bojaca trok de zuilen op en Carabobo voltooide het door het ophalen van het tempeldak.

Wy hebben toch sedert dat tydstip verscheidene Columbiaansche en Spaansche uitgewekenen hier gehad, die de verdiensten van Piar en Brion rondborstig naar waarheid erkenden.

(*Het vervolg hierna.*)

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is ƒ 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.